

Հիւրի փառալի մինիստրութիւնը տալար-
վից կաշառված զինուորների բարձրացրած
սուղիների տակ:

Պարլամենտի թափփուկ 60 պատգամա-
ւորները պատմականորէր բանակցում էին ա-
պատմութեան և իրանց օֆիցիներին սպանող
զինուորների հետ և նրանց բռնաճակ պա-
հանքները կատարում:

Պօլսի տէրը 10—15 օրվայ ընթացքում
էին սուղիները, ահարանները և դրանց տ-
շակից բոլոր ուժերը: Երեսուսարդ-
թիւրքերը փախան, անյայտացան, և հան-
դես եկան գործելու ահարանները: Սակայն
լիւյարիցին ապականութեամբ և ոչ-թիւրք
ազգութիւններին ինքնավարութեան պաշտ-
պան Ահարը կուսակցութիւնն և դրանց
յարող հայ պատգամաւորները և աշակից
հայ կազմակերպութիւնները: Պատգամաւոր
Ջոհրալին ընտրում են փոխ-նախագահ,
պատգամաւոր Վարդգէսին ուղարկում են
Ջաֆալա միջնորդելու, որ Պօլսի վրա ար-
շաւող զորքերը կասեցնեն և սուղիներ Ար-
դիւ-Համիդի գահին պաշտպան լինեն, թա-
նի որ սահմանադրութեանը վտանգ չէ սպա-
նում, իսկ Արդիւ-Համիդը գործում է—
tempora, o mores—աղետամիտ, երկրա-
սարդ-թիւրքերից էլ աւելի արմատական
կուսակցութեան հետ...

Պարլամենտի թափփուկ ահարը, հայ և
այլ պատգամաւորներն ընդունում են սուղ-
թանի նշանակած նոր մեծ վեղեր: Թեւֆիկի
փառալին իր մինիստրական կազմով, իսկ
դա հին ընթիմի օրով արտաքին գործերի
մինիստր էր և մեծ ճարտիլութեամբ ար-
քարացնում էր Եւրոպայի առաջ սուղիների
կատարած բոլոր խմբութիւնները: Նայելի
դէմ: Զինուորական մինիստր նշանակվում է
Ջէլիլովին արքայազակ հերոս մարշալ էդ-
հէմ փաշան, որը իր ամօթալի պարտու-
թեան վրէժը այժմ կարող է հասուցված
համարել, քանի որ ահարանների և դրանց
յարած հայ պատգամաւորների վտանգու-
թեան վայելող ահարալական մինիստրու-
թեան օրով կրակի և սրի ճարակ է դառ-
նում ողջ Կիլիկիան: Մէրսինի, Ադանայից
մինչև Ջէլիլովին և աւելի հեռու: Վերջի-
շաւ մինիստրութեան պատկանող ներքին
գործերի մինիստրը Ադանայի վալիի հաբ-
ցին, թէ ինչ անել, հայերի կոտորած է ըս-
կալի, անյայտ պատասխան է տալիս վա-
լիին, ինչպիսին վայել է, երեւի, միմիայն
հարգաւորական մինիստրութեան: Աշխատե-
ցէ, որ օտարազգատակների կեանքին և
զոյքին վնաս չը հասնի...

Միաժամանակ ահարաններին դաշնակց
սուղիների կարգադրութեամբ Պօլսի սեւ-հե-
րիւրեանքներն բաժանում են ուսման և
դէմը, որպէսզի պրօֆէսորական մեթո-
դով Գ. Պօլսում ևս հայկական կոտորած ա-
ռաջացնեն, սակայն այս ճիւղադային գործի
կատարման արգելք է լինում այն, որ եր-
բորդ գորաբանակը, նշանակութիւն չը տա-
լով ոչ հայ պատգամաւոր Վարդգէսին միջ-
նորդութեան յօդուս Արդիւ-Համիդի,
ոչ էլ մեծամեծ խոստումներին և մե-
ծաբանակ ուկրաիններն անմիջապէս յարձա-
կում է Գ. Պօլսի վրա, գրաւում քաղաքը
և Եւրոպայի գահընկէց անում Արդիւ-Հա-
միդին և փրկում Գ. Պօլսի հայերին
նոր կոտորածից: Անա թէ ինչպէս հա-
կացան ու գործեցին Գ. Պօլսում գտնվող
մեր պատմութեան հայ գործիչները: Իրանք
բոլորը ճակատագրական հեղանակով և սուղ-
թանի դիւալին վերջին խաղով իրանց փաշ-
փայած ահարաններին հետ մեկան պէս ընկան
թաղաքը և դաժան խաղալիք Արդիւ-Հա-
միդի ձեռքին 10—15 օրվայ ընթացքում:

Իսկ ինչպիսի էր մեր անասուն, բոկաւր-
ներ փորձիչներին և կազմակերպութիւննե-
րին այնպէս շարքել Ահարը կուսակցութիւն-
ներ: Երանմով, որ այդ կուսակցութիւնը իր
ժրագրի մէջ ունի վարչական ապականութե-
ան խնդիրը: Սակայն այդ սկզբունքի
պաշտպան ահարանները ընդամենը նաև
Արդիւ-Համիդի հրովարտակը, որը կարգաց
պարլամենտում մեծ վեղերի Թեւֆիկի փաշան
և որի մէջ, ի միջի այլոց, ասվում է. «Կա-
ռավարել երկիրը համաձայն շարիաթի»:

Թիւրքիայի 10—15 օր տևող պետական
վերջին յիշադրման ժամանակ մեր գործիչ-
ները իրանց ընտան գիշերով և գործունէու-
թեամբ ցոյց տուին կատարեալ տնտես-
ութիւն պատմական խոշոր դէպքերի առաջ:
Կալաւս:

ԲԱԿԱՆՆԵՐԸ ԵՒ ԹԻՒՐԻՔԻԱՆ ԱՊԱՅԱ-
ՑՈՒՄ

III*)
«Սակայն լիւյ միջոցներ ունեն կենտրո-
նացման կողմնակիցները բազմակիզու ցե-
ղերին կրկնելու որպէս անձնուրէ հպատակ-
ներ օսմաննան պետութեան, սահմանադրա-
կան ընթիմով, առաջդիմական օրէնսդրու-
թիւնը, իրաւունքի ոյժ հաստատելու, վար-
չական շարադրութեաններն արմատա-
ւոր անկել: Բայց մենք գիտենք, թէ ինչպէս
դանդաղ է կատարվում վարչութեան ամ-
բողջ հիմքերի վերանորոգումը, ինչպէս և
օրէնսդրութեան ընթացքը: Շատ տարիներ
կանցնեն, մինչև փոխվեն վարչական սովո-
րութիւնները և փոխարինվեն մեծած օ-
րէնքները: Իսկ հնից մնացածները՝ դեռ
կենդանի են, և Մակեդոնիայում կամ այ-
լուր մեզ հարցնում են. «Ի՞նչ տուեց մեզ

սահմանադրութիւնը: Իշխանաւորները ա-
ռաջվայ պէս թիւրքերից են, էլի նոյն ա-
միսնազօր բաղլիլը: անգամ դահլիճի ընտ-
րութիւնները ազատ չէին կատարվում:
ճնշում էին գործ դնում էին իշխանութիւնը,
և թիւրքական կօմիտէն: Պարզ է, որ
այսպիսի պայմաններում չես կանգնեցնի
թիւրքեան ուսող ժամը: Ի հարկէ, ըն-
թացքները ժամանակով կուենան իրանց
ազգայնութիւնը, այն էլ որոշ չափով: Ո՞ր
օրէնքը կը չնլի ամբողջ ազգաբնակչութեան
40—50% կազմող արաբի ձգտումը իր լի-
համեմատ արժանի տեղ ընտելու պետու-
թեան մէջ: Նոյնը և յոյնի վերաբերեալ, որ
մոռանալ չէ ուրում իր վարձիք փառքը և
թէ ներկայ վաճառականական առարկեղում
իր նշանակութեանը: Ո՞չ, երբէք նրանք չեն
հնազանդի սակաւաթիւ և աղքատ թիւրք
ցեղի գերիշխանութեանը: Այդպիսով ա-
պականութեան հարցը բարդվում է աղ-
գայնական խնդրով և դժուարացնում նրա
լուծումը: Հարկաւոր է հանձնարել քաղա-
քական իմաստ, որ գտնի գործնական իրա-
կանանալի միջին ուղին, որ գտնուի թէ
պետական ամբողջութեան օրինական շա-
հերը, թէ այլացել ընակչութեան օրինա-
կան պահանջները: Գուցէ այդ միջին ուղին
գտնվի շահերի և մտքերի պայքարի միջո-
ցով, կամաց-կամաց փորձնական ճանա-
պարհով: Իսկ ներկայումս դրա լուծումը
դեռ չէ էլ նշմարվում: Երբ են կօմիտէի մի
քանի անգամներին առաջ արձարվում էր
դէմալոյի գաղափարը և ժողովրդական ա-
զատութեան ինքնավարական ծրագիրը,
նրանք շատ դարձացած կեանքեցին, որ դա
նորութիւն է նրանց համար, իսկ ծրագիրը
շատ արմատական: Զարմանալի էլ չէ,
քանի որ երկրասարդ-թիւրքերը կրթված
են Փրանսիայում, ուր նոյնպէս հզօր է
կենտրոնացման ձգտումը:

«Վերև նկատվեց, որ կենտրոնացման և
ապականութեամբ կողմնակիցներին պայ-
քալը բարդվում է հին ընթիմի մարդկայն
«մութ» խաղով: Երբ խուլ կուրը փոխվի
բաց կուր—և այդպէս էլ կդառ մարտի
31-ին—և «Միութիւն» և Առաջ— կօմիտէն
տանէ հաւանական յաղթութիւնը,—նոյն-
պէս իրականացած—դա կը նշանակէ, թէ
դեկավար շրջաններում թաղաւորելու է
կենտրոնացման սկզբունքը: «Միութեան» և
Առաջակցութեան» բերան լրագիրները
շատ պարզ գրում են, թէ ապականութեամբ
ման գրօշի տակ ծանկզմա են անհատական
ձգտումներ: Եթէ այս հայեցակէտը ամրա-
պնդվի և ահարանները անուցանեն այս եր-
կուրը, ապա ազգայնական խաղաղութեան
նշանակումը կը լինի մեծ վնաս և դրա
հետ հարեաններին մէջ նորից առաջ կը գա
թիւրքիայի քաղաքական մասին յոյսերը:
Այդ ժամանակ կը չքանալ և բալկանեան
ֆեդերացիայի գաղափարը:

«Սակայն կայ և մի ուրիշ ելք. կօմիտէն
իր հակառակորդներին ոտի տակի հողը փո-
րելու նպատակով կարող է մասամբ ձեռք
վերցնել մահադուցիչ կենտրոնացման մարդի
և ընդամենը դնալ ազգութիւնների պա-
հանքներին: Այդ տեսակի ելքի թիւյը նշա-
նեւ ևս գտալ «Շուրալը Իմմէթի» մի քա-
նի յօդուածներում: Եթէ կօմիտէային
մտքի այս ուղղութիւնը իրականանալ և
աճի, դա կը լինի մեծագոյնը քալ դէպի ա-
ռաջ, մի քայլ, որի բարի հետևանքները
թիւրքիայի և համայն Բալկաններին համար
այժմ չէ էլ կարելի հաշիւ տանել: «Ձը
կայ այլ ևս թիւրք, արաբ, յոյն, հայ,
հրէք, բլուր, բոլոր օսմանցները ենք»: Այդ
գեղեցիկ խօսքերը են լսել եմ բոլորի
բերանից, որպէս արձագանք առաջին օրե-
րի ապատութեան և որպէս վկայութիւն
այն կարեւորութեան, որ ունի երկրի հա-
մար ազգութիւնների պատակաւորութիւն
վե-
րանալը, պատակաւորութիւն, որ անուցել է և
որոնցով կենդանի է կողմ հին ընթիմը: Եթէ
այդ կարեւոր մէջ լինէր ճշմարտութեան
դէմ մի մասն, եթէ անգամ մնալով յոյն,
հայ, արաբ և այլն նրանք իրանց դաշին
և օսմանցի կարգադրութեանը օտոմանները,
այն ժամանակ ազգութիւնների խաղաղու-
թեան հարցը թիւրքիայում և Բալկաննե-
րում կիսով չափ լիճումը կը լինէր: Բայց
դրան խաղաղութեան և կուսակցական այն
աստիճանը, որի վրա կանգնած են այդ
ժողովուրդները: Նրանցից շատերը դեռ
վարում են նախապետական կեանք, փակ-
ված իրանց համայնքի մէջ: Համայնքից,
Սալիայից, ցեղից դուրս, շատ շատ հաւատից
դուրս, նրանց համար սկսվում է «օտար»
աշխարհ, որի հետ նա չի բաժանի ոչ կրակ,
ոչ ջուր, ոչ օթկան: Խորեղութեամբ է բաժա-
նում միւսիւրեան աշխարհը՝ բրիտանիական
նիւս: Են այդ բաժանումը քրիստոնեաների
մէջ էլ հեռուն է գնում: Նրանք բաժան-
բաժան են եղած 27 հաւատներին և աղանդ-
ներին, նոյնպէս իրան զանազան թիւրքի:
Դա մի խոր և միջին միջնադարեան միջո-
ւորտ է, դարձացողութեան աստուածաբա-
նական շրջանը, որի հետևանքը խառն
ամուսնութիւնների գրեթէ բացակայու-
թիւնը:

Իսկ թիւրք աշխարհը. նրա կաշկանդող
շարիաթի մասին շատ է զրկվի հայ ժամու-
րում և վերջին նկատողութիւնները՝ սահ-
մանադրութեան տեսակետից չենց պ. Բե-
լօրուսովի դրած՝ նորերն մենք տուել էինք
մեր ընթերցողներին: («Մշակ» № 43):
«Եզրակացութիւն: Այստեղ՝ Արեւելքում

կուսակցական մակերևոյթը այնքան ցած
է, կենցաղի ձեւերը այնքան նախնական,
ազգութիւնների օտարացման աստիճանը
այնքան մեծ, որ միայն երկար դարձա-
ման պրօցեսսը կը ստեղծի կայուն հիմք
պետական կազմակերպութեան կատարեալ
ձեւերի համար, որոնք շարքի վերջին
օղակն է բալկանեան ազատ պետութիւն-
ների ֆեդերացիան: Այդ պրօցեսսի անց-
ման կայարաններն (этапы) են հասարակա-
կան մտքի և կենցաղի աշխարհականացումը
(այսինքն կրօնի և շաքիաթի ազդեցութիւն-
նից ազատվելը), բալկանեան բոլոր պե-
տութիւնների մէջ սահմանադրական կար-
գերի հաստատումը և ամենից զիւտուրը՝
թիւրքիայի ամբանալը իր ներկայ աշ-
խարհագրական սահմաններում: Երբեք
կրկնում ենք, չի դադարի հարեանների
կուր Մակեդոնիայի վերաբերեալ, մինչև
որ ախնայալ չը դառնայ, որ թիւրքական
ժառանգութեան բաժան-բաժան անկը
սին ցնորք է...»: Պետրոս Զաքարեան

ԳԱՄԲԵՏՏԱՅԻ ԱՐՁԱՆԻ ԲԱՑՈՒՄԸ ՆԻՑ-
ՑԱՅՈՒՄ

Ապրիլի 12/26-ին Նիցցայում մեծ շուրով
բացվեց Լէօն Գամբետտայի մահաբանա-
նիւնը: Երբեք յայտնի է, մեծ հայրենասէր թաղ-
ված է (1883 թ.) այս գեղեցիկ քաղաքում:
Արձանի բացմանը ներկայ էին հանրապե-
տութեան նախագահ պ. Ֆալիէրը, մի-
նիստրներ խորհրդի նախագահ Կիմանսոն
(հանուցեալը ժամանակակիցը և նրա ջիւրմ
հակառակորդը, երբ Գամբետտան մի-
նիստրութեան նախագահ էր), շատ մի-
նիստրներ, սենատորներ, պատգամաւորներ,
սպանիական մի ժողովակ և ուրիշ անձինք:
Յուշաձանը, ինչպէս երևում է նրա մի
ժողովարութիւնից, Կիմանսոնից է Նիցցա
քաղաքը ի յիշտակ մեծ հայրենասէր, որը
կազմակերպեց ազգային պաշտպանութեան
գործը (Ֆրանս-պրուսական պատերազմի ժա-
մանակ, Նապոլէոն III-ի գերվիւոց յետոյ,
կըր հռչակված էր հանրապետութիւնը)
և որը երբեք չէ յուսահատվի իր հայրենիքի
վիճակիցը: Արձանը ներկայացնում է Գամ-
բետտային ամբողջի վրա կանգնած իր յա-
մակ ձեռով, յետ դիմաց դիմում է մեծ դուռ
է դէպի առաջ: Արձանի ներքե կան երկու
կանացի ֆիգուրներ, մէկը՝ ձեռքին դրօշ,
նեցուկ է դրած միւսին, որը յուսահա-
տութեանից ուղում է ընկնել: Դա հանրա-
պետութեան է, որ նեցուկ է պաշտպանե-
րի արթնութեամբ վերակենդանացող Ֆրան-
սիային: Արձանի մի երեսին ներկայացված
է կանչող աղաղակ—Ֆրանսիայի արթնա-
նալու խորհրդանշանը:

Տօնախմբութիւնը սկսվեց ըսնկեռով, որ
կայմով էր Նիցցայի քաղաքական վար-
չութիւնը այստեղ: Նախագահը ի պատիւ
Գամբետտայի ճառ արտասանեց: Այս մե-
ծաշուք հանդիսով ղեկեցին արձանին և
այստեղ ծածկողը վերցնելուց յետոյ մեծ ճառ
արտասանեց Կիմանսոն: Նա նկարագրեց
Գամբետտայի գործունէութիւնը կայսրու-
թեան ժամանակ, որի դէմ նա անկողն
մարտի էր, ապա նրա դերը ազգային
պաշտպանութեան գործում և որպէս հա-
նրապետութեան կազմակերպողի:

«Գամբետտան—ասաց Կիմանսոն,—յարու-
թիւն տուեց հայրենիքին. նա ամբողջորդեց
հանրապետութիւնը ժողովրդական պահանջ-
ների անբաժանելի հողի վրա: Նա հաւատում
էր ժողովուրդին (պեմօկրատիային), իր բոլոր
շնորհներ նուիրում էր նրան լուսաւորելու
որպէսզի նա կարողանայ իր ոյժերով կա-
ռավարվել: Ոչ մի վտանգ չէր տեսնում իր
կանխեցնելու, ոչ մի անձնական դիտումներ
չէին նրան ստիպի իր ուղից դուրս գալու:
Ապագան նրանք է պատկանում, որոնք
ոչնչից չեն վախենում: Այս խօսելով
Ֆրանսիայի անցնալի և ապագայի մա-
սին, Կիմանսոն վերջացնում է իր ճառը
հաստատ համոզումով ժողովուրդի ոյժի վրա,
նրա ընդունակութեանը՝ յաղթելու առաջը
դրած խնդիրներն և դժուարութիւնները:
«Թող նա աչք ձգէ իր հայրենիքի սահման-
ներից դուրս և հարցնէ իրանից՝ արեւելք
մնացած ազգերը պակաս գնով են ձեռք բե-
րել ազատութիւնը, քան Ֆրանսիան: Հա-
նրապետական ընթիմը վերմ ցոնկութիւն ու-
նի կազմակերպելու ժողովուրդին նա մեզ
ապահովել է հասարակական (սոցիալ) խա-
ղաղութեամբ, որ նրանից առաջ պարբերա-
բար խանդավրում էր, նա անվտանգ ձեռնա-
կեց հասարակական շինարարութեան: Նա
մեզ ապահովեց ներքի և դրսի վտանգից,
տուեց մեզ ազգերի և օտար պետութիւն-
ների յաղթանքը: Մենք, հանրապետական-
ները, հպարտանքով կարող ենք մասնակի
անել մեր քաղաքական և հասարակական
աշխատանքի վրա, որը յետ չէ մնում ու-
րիշից»:

Խմբակը՝ ԱԼԷԿՍԱՆԴՐ ԲԱԼԱՆԹԱՐ
Հարաւարեակները՝ Ա. ԲԱԼԱՆԹԱՐ
Յ. ՏԵԼԵՄԱԿՈՍՅԱՆ
Հ. ԱՌԱՔԵԼԵԱՆ

Տ Ե Ղ Ե Կ Ա Տ Ո Ւ
Բ Ժ Ի Շ Կ
Ա. Ս. ԱՄԻՐԻԱՆԵՍՆ
Ներքին նիւսնորութիւններ
Ընդունելութիւն ամեն օր { 11—12 ժ. առաւ.
5—6 ժ. երեկ.
Վերամիջնորդական փող, № 10.
(օ. մ.) 100—75

Բ Ժ Ի Շ Կ
Ա. Մ ի ի ք ա ր ե ա ն ց
Սիֆիլիս, վնեւրական, միգրատական և մորմո-
ցաւեր
Ընդունելութիւն { 12—2 ժ. ցեր.
ամեն օր 5—7 ժ. երեկ.
Սօլալ, Բէհլեթեան փողոց № 33.

Բ Ժ Ի Շ Կ
Ա. ԽԱՆԴԱՄԻՐԵԱՆ
Վերադառնալով վերականգն և հիւանդների ըն-
դունելութիւնը
Ներքին և ցրային հիւանդութիւններ:
Առանձնապէս՝ սրտի և թոքերի:
Ընդունելութիւն { առաւոտեան ժ. 10—12-ը.
թիւրք. երեկոյեան ժ. 5—6-ը.
Սօլալական փող, № 6, տ. Միլլոյիփի:
(ա. օ.) 344. 100—54

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ
Լոյս տեսաւ և վաճառվում է
«ԳՈՒՏՏԵՆԲԵՐԳ»
գրականութեամբ
Н. А. ДОНЦЪ
Армения въ эпоху Юстиняна.
Политическое состояние на основѣ на-
харарскаго строя.
Тексты и разсказы по армяно-гру-
зинской филологии. Кн. XI.
Գինը 4 ր. 50 կ. պոսի ծախվով:
Հասցէ՝ Тифлисъ, Книжный магазинъ
„Гуттенбергъ“, Г. И. ГАЛУСТЯНУ.
Փրացուցակ ուղարկվում է ձրի:
350. 3—1
Պատրաստում եմ, ամառվայ ամիսներին
ընթացքում,
Չալիսագրութեան
Ուսուցիչներ
Ցանկացողները շտապեն դիմել մինչև մա-
յիսի 15-ը, Յոֆանեան քաղաք (Безутовская
ул.) Ռոմանոս Նիկիթեանին:
(ու. 4-շ.) 314. 5—4

Ապրիլի 20-ից մինչև յունիսի 15-ը

Յուլիս ամսում վերանորոգութիւն կատարելու պահանաւով, տղա-
մարդկանց, կանանց եւ երեխաների պահաւաքի հագուստեղինի
„Ե Կ Ս Ե Լ Ա Ն Ս“

(Գօրծիմնակի պր. Տ. Մանրաւեանի)
խանութիւն փակ կը լինի ամբողջ յուլիս ամսվայ
ընթացքում:

Այդ պատճառով մենք որոշել ենք ապրիլի 20-ից մինչև յունիսի
15-ը նշանակել խանութիւն գտնված բոլոր ապրանքի համար

ՄԵԾ ԷԺԱՆ ՎԱՃԱՌԲ
Ցանկանալով բոլոր ապրանքը վաճառել մինչև վերանորոգութիւնը
գնեք նշանակված են ֆարքիւրային գներէց էժան: Գների առասպե-
լական էժանութեան համար պ. պ. գնորդներին խնդրում ենք ան-
ձամբ ստուգել:

ՎԱՃԱՌԲԸ ԱՌԱՅՑ ՍԱԿԱՐԳՈՒԹԵԱՆ
Ապրիլի 20-ից մինչև յունիսի 15-ը
(19, 24, 28, մայ. 2, 5) 328. 5—2
Թիֆլիսի Նաքարադիւնաբերական Ընկերութեան
ՎԱՐՁՈՒԹԻՒՆԸ
սրանով պատիւ ունի հրաւիրելու պ. պ. բաժնետէրերին
ՏԱՐԵԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎ,

որ կայանալու է ներկայ 1909 թւի ապրիլի 30-ին, հինգշաբթի օրը, երեկոյան ժամը
7-ին, Ընկերութեան գրասենական, Սօլալական փող, առն Արաֆեյովի, № 9.

ՊԱՐԱՐԱՐՈՒՄԻՆ ԵՆՈՐԿԱՆՆԵՐՆ ԵՆ
1) Անցել 1908 թւի հաշիւի և հաշեկշիւի քննութիւնն ու վաւերացումը, վարչու-
թեան և վերապատգով յանձնաժողովի գեղեցուցումներին հետ, նոյնպէս ծախսերի նախա-
հաշիւի և Ընկերութեան գործունէութեան ծրագրի ընտելութիւնը 1909 թւի համար:
2) Վարչութեան մէկ բացակայ և մէկ ըստ հերթի դուրս եկող անդամների ընտրու-
թիւնները (№ 9):
3) Վերապատգով յանձնաժողովի երեք անգամի և երեք փոխանդամի ընտրու-
թիւնը (№ 21):
Եթէ ժողովը սահմանված ձայների քանակութեան բացակայութեան պատճառով չը
կայանայ, երկրորդ անգամ նշանակվում է նոյն տեղը, մայիսի 10-ին, կիրակի օրը, առա-
ւօտեան ժամը 11-ին, որը կը համարվի կայացած, ի նկատի չառնելով ձայների քանա-